

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/132/2020                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 6817200742                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.07.2021                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Brňák              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2021:6817200742.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. K., bytom I. XXX, zastúpeného JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 4, proti žalovaným: 1/ Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, 2/ LICITOR group, a. s., so sídlom v Žiline, Sládkovičova 6, IČO: 36 421 561, 3/ N. M., bytom I. 9, a 4/ O. M., bytom I. 9, žalovaní 3/ a 4/ zastúpení JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom so sídlom v Rimavskej Sobote, Povstania 15, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6C/3/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2019 sp. zn. 15Co/1/2019 takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 3/ a 4/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) ostatným rozsudkom z 26. októbra 2018 č. k. 6C/3/2017-214 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby bližšie označených nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Hucín v okrese Revúca zorganizovanej 9. januára 2017 žalovaným 2/ ako dražobníkom. Priebeh dražby bol osvedčený notárskou zápisnicou notárky JUDr. Andrey Barancovej, PhD., so sídlom v Lučenci, T. G. Masaryka 19, sp. zn. N 2/2017, Nz 429/2017, NCRI 454/2017, zapísanou Okresným úradom Revúca, katastrálny odbor, pod sp. zn. Z/87/2017-6/17. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Priebeh dobrovoľnej dražby vyhodnotil súd prvej inštancie ako súladný s ust. § 20 ods. 7 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“). Dôvody namietané žalobcom, ako dôvody neplatnosti dobrovoľnej dražby, nemali podľa súdu prvej inštancie za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby. Nebolo preukázané, že by účastníci dražby boli zavádzaní, že im nebude dražobná zábezpeka vrátená v prípade, že neurobia

najnižšie podanie; nebolo preukázané, že by žalobca vzniesol akékoľvek priame konkrétne námietky proti priebehu dražby, ktoré by mali byť zapísané v obsahu zápisnice o dražbe. Pre nezáujem o nehnuteľnosti bolo konané už tretie kolo dražby po dvoch neúspešných, s vyšším minimálnym podaním ešte v roku 2015, pričom žalovaní 3/ a 4/ prejavili svoj záujem až po takmer dvoch rokoch na základe dlhodobej internetovej inzercie pri opakovanej dražbe so zníženým najnižším podaním. Z hľadiska výšky ceny predmetu dražby dosiahnutej opakovanou dražbou, ako jej výťažok vo výške 18 000,- € pri ohodnotení predmetu dražby znaleckým posudkom v sume 23 900,- €, v konečnom dôsledku cena sporných nehnuteľností bola ovplyvnená minimálnym záujmom o tieto nehnuteľnosti a zodpovedá cenám podobných nehnuteľností predávaných a dražených v obvode okresu Revúca.

1.2. Ani vzdialenosť obce Hucín, kde sa dražobné nehnuteľnosti nachádzajú, od mesta Zvolen, kde sa konala dobrovoľná dražba, nemá zásadný vplyv na možnosť dražby, zvlášť keď šlo o v poradí tretiu dražbu nehnuteľností. Žalobcom tvrdené, ani súdom zistené dôvody neplatnosti nemôžu mať za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby nehnuteľností, preto súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vzhľadom na úspech žalovaných v konaní.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. novembra 2019 sp. zn. 15Co/1/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a žalovaným 1/ až 4/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Uvedol, že priebeh dražby konanej 9. januára 2017 bol osvedčený notárskou zápisnicou tak, ako to predpokladá ust. § 20 ods. 13 Zákona o dobrovoľných dražbách, napísanou na miestne samom notárom JUDr. Andreou Barancovou, PhD., pod zn. N 2/2017, Nz 429/2017, NCRI 454/2017. Z notárskej zápisnice zreteľne vyplýva, že „licitátor vyzval účastníka dražby, aby pristúpil k draženiu predmetu dražby za cenu najnižšieho podania v sume 18 000,- Eur, na túto výzvu licitátora kvalifikované podanie urobil účastník s dražobným číslom 1. Licitátor začal vyzývať účastníka na urobenie vyššieho podania, ako bolo urobené naposledy, keď ani po tretej výzve licitátora urobenie zvýšeného podania a vyhlásení, že ak nebude urobené vyššie podanie ako bolo urobené účastníkom s dražobným číslom 1. udelí im príklep, účastník kvalifikované podanie neurobil, licitátor udelil príklep účastníkovi, ktorý urobil najvyššie podanie s dražobným číslom 1. - N. M. a O. M., do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v 1/1 na sume 18 000,- Eur“. Uvedená skutočnosť o priebehu dražby v súlade s § 20 ods. 7 Zákona o dobrovoľných dražbách vyplynula nielen z notárskej zápisnice, ale aj z výsluchu JUDr. Q. K., PhD., ktorá svoju výpoveď oprela o obsah zápisnice, ako aj z výpovede JUDr. E. Z. - licitátora.

2.2. Aj zo samotného písomného vyjadrenia žalovaných 3/ a 4/ k žalobe o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby z 15. februára 2017 vyplynulo, že popierajú tvrdenie žalobcu, že by na dražbe neurobili kvalifikované podanie. Popisujú, že licitátor otvoril dražbu presne o 13.00 hod.; počas dražby, ktorá trvala do 13.15 hod., urobili podanie, ktoré vzhľadom na to, že žiadny iný účastník neurobil zvýšené podanie, bolo najvyšším podaním a žalovaný 2/ vzhľadom na ich najvyššie podanie udelil príklep. Počas konania dražby žalobca dobrovoľne o 13.10 hod. opustil dražobnú miestnosť, pričom žalovaní 3/, 4/ nemali vedomosť o tom, že by počas jeho prítomnosti na dražbe vzniesol akékoľvek námietky k dražbe.

2.3. V zmysle ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách však musí byť náležite preukázané, podložené relevantnými dôkazmi, pričom dôkazy musí súd hodnotiť podľa svojej úvahy nielen jednotlivo, ale všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a prihliadať pritom na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Ani zo samotného odvolania žalobcu nevyplýva, že by bolo preukázané porušenie ustanovení Zákona o dobrovoľných dražbách, a že zo strany žalobcu by boli produkované relevantné dôkazy, ktoré by porušenie zákona preukazovali. Dražba prebehla v súlade so Zákom o dobrovoľných dražbách, pričom žalobca ani v žalobe na začatie konania porušenie Zákona o dobrovoľných dražbách, tak ako dražba bola zaznamenaná v notárskej zápisnici - osvedčenie o vykonaní dobrovoľnej dražby, N 2/2017, Nz 429/2017, NCRI 454/2017 zo dňa 09. januára 2017 vyhotovenej notárkou JUDr. Andreou Barancovou, PhD., nenamietol. V žalobe na začatie konania žalobca namietal len zavádzanie, že účastníkom dražby nebude vrátená zložená dražobná zábezpeka po skončení dražby v prípade, že neurobia ani najnižšie podanie, čo bolo v konaní vyvrátené priamo tvrdením žalovaných 3/, 4/, teda

vydražiteľov, a ďalej žalobca v žalobe namietal neprimerane nízku cenu vydraženej nehnuteľnosti. Iné okolnosti neplatnosti dražby v žalobe na začatie konania ani neuvádzal.

2.4. Podkladom pre vykonanie v poradi už tretej dobrovoľnej dražby, bol znalecký posudok Ing. Emílie Hasíkovej, č. 42/2016, ktorým cena sporných nehnuteľností bola stanovená vo výške 23 900,- €. Tento znalecký posudok bol doručený žalobcovi dňa 9. decembra 2016, pričom námietky proti jeho obsahu žalobca nepodal. Suma 18 000,- € ako najnižšie podanie nie je v rozpore so Zákom o dobrovoľných dražbách.

2.5. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že miestom konania dražby bolo určené mesto Zvolen, ktoré je vzdialené od obce Hucín, kde sa dražená nehnuteľnosť nachádza 124 km, takáto vzdialenosť nie je vzhľadom na to, že sa jednalo už o tretiu dražbu, neprimeraná. Vzhľadom na to, že nehnuteľnosť sa nachádza v obci Hucín, kde vzhľadom na sociálne slabší región nie je predpoklad úspešnosti dražby, určenie miesta dražby do mesta Zvolen nemožno považovať za neprimerané a nevhodné miesto konania dražby. Žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by toto určenie miesta dražby bolo znemožnilo akúkoľvek účasť na dobrovoľnej dražbe, zvlášť, ak vydražiteľia sú priamo z obce Hucín, a teda mali možnosť dozvedieť sa o dražbe, ako aj zúčastniť sa dražby.

2.6. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP, pričom však vzhľadom na to, že žalovaným 1/ až 4/ žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd im na základe úspechu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktoré odôvodnil tým, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Dovolateľ nesúhlasí s postupom súdov nižších inštancií, keď súd prvej inštancie napriek objektívnemu, ním zistenému skutkovému stavu rozhodol tak, že je viazaný názorom odvolacieho súdu aj pokiaľ ide o odlišný skutkový stav zistený odvolacím súdom a žalobu žalobcu zamietol. Uviedol: „Nie je možné súhlasiť s takýmto rozsudkom, keď súd prvej inštancie na základe podrobného dokazovania dospel k záveru, že dražba bola vykonaná v rozpore s ust. § 20 ods. 7 zák. č. 527/2007 Z.z., čo je potrebné považovať za zásadné porušenie zákona majúce za následok neplatnosť dražby a pritom súd vydá rozhodnutie i napriek tomuto konštatovaniu, zisteniu a podrobnému odôvodneniu, že žalobu zamietla a to i napriek svojmu vnútornému presvedčeniu o správnosti ním vykonaného (podľa žalobcu správneho) zisteniu skutkového stavu a právnomu vyhodnoteniu tohto dokazovania že dražba je neplatná len preto, že odvolací súd dospel k inému zisteniu skutkového stavu a to bez akéhokoľvek dokazovania a bez toho, aby mal možnosť žalobca sa vo veci k tomuto vyjadriť. Odvolací súd pri rozhodovaní nerešpektoval ustanovenia § 383, § 384 ods. 1 CSP.“

3.1. V ďalšom obsahu dovolania žalobca v podstate zopakoval svoju obranu produkovanú počas celého priebehu konania, ktorá prevažne predstavovala (iba) polemiku, nesúhlas, či iný názor a jeho videnie skutkového stavu veci. Naďalej je presvedčený, že dobrovoľná dražba nehnuteľností označených v odseku 1 tohto rozhodnutia je neplatná. Súd sa podľa jeho názoru nedostatočne vysporiadal s vykonanými dôkazmi a nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedla, že v danom prípade nedošlo k zisteniu iného skutkového stavu odvolacím súdom, tento bol len inak právne hodnotený, a to tak, že zodpovedá ustanoveniu § 20 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách. V tomto smere súdy nižších inštancií neupreli dovolateľovi žiadne právo, v priebehu konania mal možnosť uplatňovať všetky svoje procesné práva. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné, prípadne zamietol ako nedôvodné.

5. Žalovaní 3/ a 4/ vo svojom písomnom vyjadrení považujú napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne. Procesný postup konajúcich súdov prebiehal v súlade s CSP a žalobca mal možnosť uplatňovať všetky svoje procesné práva. Nedošlo k tomu, ako to tvrdí žalobca, že by mu súdy znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhli, aby dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), vychádzajúc z argumentácie žalobcu (bod 3.1.), nezistil splnenie predpokladov pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP; v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (toto sa vydáva iba v prípade vyhovenia návrhu, pozn.).

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

10. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. V zmysle § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

12.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie alebo spor) znemožňujúca účastníkovi (strane sporu) realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3Cdo/110/2017, 4Cdo/128/2017, 8Cdo/56/2017).

12.3. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti (bod 3).

13. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

14. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keď namíeta, že postupom súdov oboch nižších inštancií bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces tým, že súdy nesprávne a neúplne zistili skutkový stav, pretože vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili a tak dospeli k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie napriek objektívnemu, ním zistenému skutkovému stavu rozhodol tak, že je viazaný názorom odvolacieho súdu aj pokiaľ ide o odlišný skutkový stav zistený odvolacím súdom a žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd dospel k inému zisteniu skutkového stavu, a to bez akéhokoľvek dokazovania a bez toho, aby mal možnosť žalobca sa vo veci k tomuto vyjadriť; pri rozhodovaní nerešpektoval ustanovenia § 383, § 384 ods. 1 CSP.

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu v prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16. Nespôsobilou založiť prípustnosť dovolania je preto dovolacia námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov odvolacím súdom, ktorú tiež bez ďalších relevantných skutočností nemožno považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v procesnom postupe odvolacieho súdu, a to preto, že (i) hodnotenie dôkazov prislúcha zásadne len tomu súdu, ktorý ich vykonal, teda v tomto prípade súdu prvej inštancie, (ii) pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, ale táto skutočnosť sama osebe prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nezakladá. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000) ako aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (napr. sp. zn. 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012) zastávali názor, že ani prípadná neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov nie je v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaná bez ďalšieho za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu týchto judikátov a rozhodnutí nedotkli, preto ich treba považovať za naďalej aktuálne.

17. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (bod 13 ostatná veta). Dovolací súd nedisponuje oprávnením dokazovať hmotnoprávne skutky, na to slúži nachádzacie

(základné) konanie a konanie na odvolacom súde. Predmetom dokazovania pred dovolacím súdom sú napr. včasnosť a prípustnosť dovolania; skutkový stav a výsledky dokazovania spred nižších súdov sa nemôžu pred dovolacím súdom meniť (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, pri § 442). Dovolací súd bol preto viazaný závermi súdov nižších inštancií ohľadom skutočnosti, že neboli zistené žiadne okolnosti spôsobujúce neplatnosť dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Hucín, okrese Revúca.

17.1. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú teda povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, avšak tieto vady v prejednávanej veci nezistil.

18. Súd prvej inštancie rozsudkom z 9. mája 2017 č. k. 6C/3/2017-140 (v poradí prvým, pozn.) určil, že dobrovoľná dražba predmetných nehnuteľností je neplatná, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovaným 1/ až 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd unesením z 18. apríla 2018 sp. zn. 15Co/149/2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP vo výrokoch o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľností a o náhrade trov konania a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nesprávny procesný postup odvolací súd videl v nepreskúmateľnosti, nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia v nadväznosti na nedostatočné vyhodnotenie skutkových zistení. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť doplniť dokazovanie a následne vyhodnotiť všetky dôkazy, a to každý jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. Súd prvej inštancie následne po doplnení dokazovania a vyhodnotení dôkazov rozsudkom uvedeným v bode 1 tohto rozhodnutia rozhodol o zamietnutí žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby predmetných nehnuteľností, keď uzavrel, že „žalobcom tvrdené ani súdom zistené dôvody neplatnosti nemôžu mať za následok neplatnosť dobrovoľnej dražby nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Hucín, okrese Revúca...“ (bod 25 rozsudku súdu prvej inštancie). Dovolaním napadnutým rozsudkom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

18.1. Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci dokazovanie vykonával výlučne súd prvej inštancie, ktorý dôkazy aj hodnotil a ustálil skutkový stav. Odvolací súd nevykonával dokazovanie, neprehodnocoval dôkazy vykonané súdom prvej inštancie, nemohol teda dospieť k inému zisteniu skutkového stavu, ako to tvrdí žalobca. Svojím skorším rozhodnutím zrušil (v poradí prvý, pozn.) rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu nepreskúmateľnosti a nedostatočného odôvodnenia. V tomto zrušujúcom uznesení nevyslovil právny názor, ktorým by bol súd prvej inštancie viazaný, toľž nebola (súd prvej inštancie) viazaný odlišnými skutkovými závermi zistenými odvolacím súdom, keďže odvolací súd dôkazy vykonané súdom prvej inštancie ani skutkový stav nevyhodnocoval. Dovolacia námietka žalobcu o nerešpektovaní ustanovení § 383 a § 384 ods. 1 CSP tak nedopadá na prejednávaný spor, a teda nie je spôsobilá založiť prípustnosť jeho dovolania.

19. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd pripomína konštatovanie ústavného súdu uvedené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Vzhľadom k tomu, že v dovolaní sa nedôvodne namieta existencia procesnej vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

21. Najvyšší soud rozhodnutí o nároku žalovaných na náhradu trov konání o dovolání neodůvodňuje (§ 451 ods. 3 věta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutí přijal senát nejvyššího soudu poměrem hlasů 3 : 0.

**Poučení:**

Proti tomuto uznesení není přípustný opravný prostředek.